

U 22/2012 vp

Valtioneuvoston kirjelmä Eduskunnalle komission ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi unionin pelastuspalvelumekanismista

Perustuslain 96 §:n 2 momentin mukaisesti lähetetään Eduskunnalle Euroopan komission 20. joulukuuta 2011 tekemä ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi unionin pelastuspalvelumekanismista ja ehdotuksesta laadittu muistio.

Helsingissä 12 päivänä huhtikuuta 2012

Sisäasiainministeri *Päivi Räsänen*

Neuvotteleva virkamies Jukka Metso

SISÄASIAINMINISTERIÖ

MUISTIO EU/2011/2079

EHDOTUS EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON PÄÄTÖKSEKSI UNIONIN PELASTUSPALVELUMEKANISMISTA

1 Ehdotuksen tausta

EU uudisti vuoden 2007 alusta rahoitusvälineidensä laillisuusperiaatteet, jolloin myös pelastuspalvelun rahoitusvälinepäätös 2007/162/EY hyväksyttiin uuden laillisuuspohjan mukaisena. Samassa yhteydessä uudistettiin neuvoston päätös 2007/779/EY yhteisön pelastuspalvelumekanismiin perustamisesta. Mekanismpäätös on voimassa toistaiseksi. Rahoitusvälinepäätös on määräaikainen vuosille 2007—2013.

Koska rahoitusvälinepäätös umpeutuu vuoden 2013 lopussa, pelastuspalveluyhteistyön jatkumisen takaamiseksi vuosille 2014—2020 tarvitaan uusi rahoituspäätös, jota sovelletaan 1. tammikuuta 2014 alkaen.

Rahoituspäätöksen uudistamisen yhteydessä komissio on todennut tarpeen uudistaa ja ajanmukaistaa neuvoston päätös yhteisön pelastuspalvelumekanismista. Vuosina 2007—2009 voimassa ollutta EU:n pelastuspalvelulainsäädäntöä arvioitiin kattavasti. Sen perusteella neuvoston päätökset pelastuspalvelumekanismista (EUVL L 314, 1.12.2007, s. 9.), jolla edistetään tiiviimpää yhteistyötä pelastuspalvelualalla jäsenvaltioiden ja unionin välillä, ja pelastuspalvelun rahoitusvälineestä, (EUVL L 71, 10.3.2007, s. 9.), jolla rahoitetaan mekanismien mukaisia toimia suojelun varmistamiseksi luonnonkatastrofeissa ja ihmisen aiheuttamissa katastrofeissa, on yhdistetty yhdeksi neuvoston päätökseksi unionin pelastuspalvelumekanismista.

Uusi ehdotus perustuu vuonna 2010 annettuun komission tiedonantoon *Kohti parempaa Euroopan katastrofiapua: pelastuspalvelun ja humanitaarisen avun rooli* (KOM(2010) 600 lopullinen) ja vuonna 2009 annettuun tiedonantoon *Luonnonkatastrofien ja ihmisen aiheuttamien katastrofien ehkäi-*

syyn sovellettava yhteisön lähestymistapa (KOM(2009) 82 lopullinen).

Ehdotuksella on tarkoitus edistää Eurooppa 2020-strategian tavoitteiden saavuttamista ja lisätä EU:n kansalaisten turvallisuutta. Samalla pyritään EU-tasolla minimoimaan suuronnettomuuksista aiheutuvia haitallisia vaikutuksia ja säästämään kustannuksia.

Ehdotuksella on myös tarkoitus edistää lainsäädännön yksinkertaistamista. Vahva mekanismpäätös voi edistää yhteisvastuulausekkeen (SEUT) 222 täytäntöönpanoa. Yhteisvastuulausekkeen tarkoituksena on vahvistaa unionin ja sen jäsenvaltioiden yhteistoimintaa terrori-iskun, luonnon tai ihmisen aiheuttaman suuronnettomuuden torjunnassa. Se sisältää myös jäsenvaltioiden keskinäisen avunantovelvoitteen. Yhteisvastuulausekkeen avunantoa ja täytäntöönpanoa koskevista säännöistä unioni sopii myöhemmin annettavalla neuvoston päätöksellä. Näitä sääntöjä valmisteltaessa asianomaisten tulisi varmistua siitä, että Lissabonin sopimuksen velvoitteet kuten pelastuspalvelua koskeva artikla otetaan huomioon.

Lisäksi ehdotuksessa on kiinnitetty erityistä huomiota pelastuspalvelun ja humanitaarisen avun koordinointiin sekä sen johdonmukaisuuteen EU:n muilla politiikka-aloilla.

2 Ehdotuksen oikeusperusta

Ehdotus perustuu Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 196 artiklaan pelastuspalvelusta, joka on unionisopimuksen 6 artiklan mukainen tukitoiminto.

Nykykäytännön mukaisesti päätös annetaan yhden ehdotuksen päätavoitetta ja sisältöä koskevan artiklan nojalla varmistamalla samalla, että ehdotuksen säännökset, jotka käsittelevät unionisopimuksen muita toimialueita, eivät ole ristiriidassa oikeusperustan

kanssa (johdonmukaisuus unionin muiden politiikkojen ja tavoitteiden kanssa).

3 Pääasiallinen sisältö

Ehdotuksen rakenne perustuu pelastuspalvelupolitiikan neljään tärkeimpään lohkoon, jotka ovat ennaltaehkäisy, valmius, avustustoimet ja ulkoinen ulottuvuus. Lisäksi siinä annetaan määräykset rahoituskelpoisista toimista.

Ehdotuksen ensimmäinen luku määrittelee päätöksen tavoitteet ja soveltamisalan. Sen on määrä tukea jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä kohti tehokkaampaa ja yhtenäisempää lähestymistä katastrofien hallinnassa.

Ehdotukseen on lisätty uusi ennaltaehkäisyä koskeva luku, jonka tavoitteena on tehostaa ennaltaehkäisytoimia koskevien EU:n poliittisten puitteiden merkitystä ja yhdistää ne tehokkaasti valmius- ja avustustoimiin. Komission tehtävät esitetään 5 artiklassa. Ne perustuvat katastrofien ehkäisyä koskevaan vuoden 2009 tiedonantoon ja neuvoston päätelmiin. Jäsenvaltioita vaaditaan toimittamaan komissiolle käynnissä olevien riskiarviointien perusteella laaditut riskinhallintasuunnitelmansa vuoden 2016 loppuun mennessä jotta tehokas yhteistyö mekanismin puitteissa voidaan varmistaa (6 artikla).

Kolmas luku käsittelee valmiutta. Valmiustoimien tärkein painopiste on parantaa avustustoimien suunnittelua sekä tehostaa EU:n avustusvalmiuksia ja yleistä valmistautumista laajamittaisiin katastrofeihin. Tärkeimpiä muutoksia:

1) Perustetaan Euroopan hätäapukeskus ja järjestetään sen hallinto. Euroopan hätäapukeskus kehitetään nykyisen seuranta- ja tiedotuskeskuksen (MIC) pohjalta. Sitä vahvistetaan siten, että voidaan varmistaa toiminnalliset valmiudet ympäri vuorokauden seitsemänä päivänä viikossa (7 artiklan a alakohda).

2) Kehitetään avustusoperaatioita varten johdonmukainen suunnittelukehys valmistelemalla viiteskenaarioita sekä kartoittamalla olemassa olevia valmiuksia ja kehittämällä suunnitelmia valmiuksien käyttöönottoa varten. Lisäksi pyritään hyödyntämään luontoisuorituksina annetun avun ja humanitaarisen avun yhteisvaikutusta (10 artikla).

3) Luodaan eurooppalaiset hätäapuvalmiudet, jotka muodostuvat jäsenvaltioiden ennalta vapaaehtoisesti ilmoittamista kansallisista resursseista. Näitä resursseja käytetään mekanismin puitteissa toteutettaviin operaatioihin. Lisäksi korostetaan tarvetta lisätä valmiuksien näkyvyyttä (11 artikla).

4) Tunnistettuja avustusvalmiuksien puutteita poistetaan kehittämällä täydentäviä EU-rahoitteisia valmiuksia silloin, kun tämä katsotaan kustannustehokkaammaksi kuin jäsenvaltioiden erilliset investoinnit. Valmiustavoitteiden saavuttamista seuraamaan komissio luo erityisen menettelyn antamalla täytäntöönpanosäädöksiä, joiden pohjalta komission velvollisuutena on raportoida edistymisestä neuvostolle ja parlamentille joka toinen vuosi (12 artikla).

5) Nykyisten EU:n valmiustoimien soveltamisalaa koulutuksen alalla laajennetaan muun muassa perustamalla koulutusverkosto ja monipuolistamalla koulutusohjelmaa. Komissio voi myös antaa ohjeita EU:n ja kansainväliseen pelastuspalvelukoulutukseen (13 artikla).

6) Vahinkoa kärsineen valtion taikka YK:n tai sen erityisjärjestön pyynnöstä asiantuntijaryhmiä lähetetään antamaan ehkäisy- ja valmiustoimenpiteitä koskevaa neuvontaa (13 artiklan 2 kohta).

7) Mahdollistetaan jäsenvaltioiden avustaminen hätäapuvalmiuksien ennakoivassa sijoittamisessa logistiin keskuksiin EU:n sisällä (7 artiklan f alakohda).

Neljäs luku käsittelee avunantoa ja onnettomuuksien torjuntaa sekä EU:n sisällä että kolmansissa maissa. Ehdotettujen muutosten tavoitteena on varmistaa entistä tehokkaammat ja nopeammat avustustoimet seuraavasti:

1) Jos unionin jäsenmaata uhkaa tai siellä tapahtuu suuronnettomuus, jonka torjuntatoimet ylittävät kohdemaan torjuntaresurssit, onnettomuuden kohteeksi joutunut jäsenmaa voi pyytää muilta jäsenmailta apua tämän päätöksen nojalla

2) Jos jäsenmaassa onnettomuuden riski lisääntyy ja jäsenmaa tarvitsee mitä ilmeisimmin apua torjuntatoimissa, niin näissä tilanteissa torjuntavalmiuksia voidaan väliaikaisesti sijoittaa ennalta kyseessä olevaan jäsenmaahan tai sen läheisyyteen (15 artiklan 2 kohta).

3) Suurkatastrofin tapahtuessa tehdään ehdotus hätäapusuunnitelmaksi ja pyydetään valmiuksia käyttöön (15 artiklan 3 kohdan c alakohhta).

4) Jäsenvaltioita vaaditaan varmistamaan, että vastaanotettava apu saa isäntävaltion tuen, kuten isäntävaltion tukea koskevista neuvoston päätelmissä (15874/10.) edellytetään (15 artiklan 6 kohta).

Ehdotuksessa tuetaan unionin ulkopuolisten operaatioiden johdonmukaisuutta kansainvälisen pelastuspalvelutyön kanssa seuraavasti:

1) Apua annetaan mekanismin kautta Yhdistyneiden Kansakuntien tai sen erityisjärjestön tai muun alalla toimivan kansainvälisen organisaation pyynnöstä (16 artiklan 1 kohta).

2) Komissio tiedottaa pelastuspalveluoperaatioista Euroopan ulkosuhdehallinnolle, jotta operaatiot ja EU:n yleiset suhteet katastrofista kärsineeseen maahan olisivat johdonmukaisia (16 artiklan 3 kohta).

3) Selkeytetään sitä, minkälaisissa tapauksissa voidaan antaa konsuliviranomaisten tukea. Tässä otetaan huomioon tuleva ehdotus neuvoston direktiiviksi konsuliviranomaisten konsuliedustusta vailla oleville EU:n kansalaisille antaman suojelun koordinoinnista ja yhteistyötoimenpiteistä (16 artiklan 7 kohta).

Rahoitussäännökset on sisällytetty uuteen lukuun (V). Tukikelpoiset toimet (20—23 artikla) on ryhmitelty yleisiin toimiin, ehkäisy- ja valmiustoimiin sekä avustus- ja kuljetustoimiin. Niihin sisältyy edellä ehdotetuille uusille toimille annettava tuki. Voimassa olevan rahoitusvälineen kuljetuksille annettavaa tukea koskevia säännöksiä on muutettu ja yksinkertaistettu. Rahoituksen ehtoja on tarkistettu lisäämällä yhteisrahoituksen määrä enintään 85 prosenttiin tukikelpoisista kokonaiskustannuksista ja rajoitetuissa tapauksissa 100 prosenttiin, jos määrätyt kriteerit täyttyvät.

Uusissa säännöksissä annetaan yhdelle jäsenvaltiolle mahdollisuus ottaa johtoasema ja pyytää EU:n rahoitustukea operaatioihin, joihin osallistuu useita jäsenvaltioita. Myös apua pyytävälle vahinkoa kärsineelle jäsenvaltiolle annetaan mahdollisuus pyytää unionin rahoitustukea sen alueen ulkopuolella sijaitsevien avustusvalmiuksien kuljetukseen..

Rahoitustuen muotoja ja täytäntöönpanomenettelyjä on muutettu, jotta kulut voidaan maksaa avustuksina, korvauksina, julkisina hankintasopimuksina tai rahoitusosuuksina erityisrahastoihin. Avustusten ja julkisten hankintasopimusten ollessa kysymyksessä hätäapuun liittyviä operaatioita ei tarvitse sisällyttää komission vuotuisen työohjelmaan (25 artikla).

Komission ehdotus liittyy kiinteästi EU:n monivuotisesta rahoituskehiksestä 2014—2020 käytäviin neuvotteluihin, ja esimerkiksi rahoituspäätökset ovat alisteisia rahoituskehiksen kokonaistason liittyvälle ratkaisulle.

Komissio esittää ohjelman rahoitukseksi rahoituskehyskaudelle 513 miljoonaa euroa.

4 Ehdotuksen vaikutukset lainsäädäntöön

Päätösehdotuksella ei ole välitöntä vaikutusta Suomen lainsäädäntöön. Se ei myöskään vaikuta Ahvenanmaan lainsäädäntötoimivaltaan.

Perussopimuksen mukaisesti päätösehdotus on osoitettu jäsenvaltioille.

Ahvenanmaan osalta hyväksytty päätös tulee antaa maakuntahallitukselle toimenpiteitä varten.

5 Ehdotuksen taloudelliset vaikutukset

Pelastuspalvelun rahoitusväline tulee sisällyttymään unionin tuleviin rahoituskehysiin 2014—2020, jota käsitellään tunnuksella U 40/2011 vp. Taloudelliset vaikutukset täsmentyvät osana rahoituskehysneuvottelujen kokonaisuutta, ja lopputulos selviää vasta neuvottelujen päättyessä. Taloudelliset vaikutukset riippuvat erityisesti talousarvion koosta, rahoitusjärjestelmästä ja sektoripoliittisista ratkaisuista.

Komissio esittää pelastuspalvelumekanismin rahoitukseksi vuosille 2014—2020 yhteensä 513 miljoonaa euroa. Suomen arvioitu laskennallinen maksuosuus tästä summasta olisi noin 1,6 %. Rahoitusvälineellä rahoitetaan mekanismin mukaisia toimia suojelun varmistamiseksi luonnonkatastrofeissa ja ihmisen aiheuttamissa katastrofeissa, mikä sisällytetään unionin tulevan rahoituskehiksen

otsakkeeseen 3 (Turvallisuus ja kansalaisuus) varatut määrärahat 276 miljoonaa euroa on tarkoitettu käytettäväksi EU:n sisällä ja otsakkeeseen 4 (Globaali Eurooppa) varatut 237 milj. euroa unionin ulkopuolisiin operaatioihin ja toimiin.

Rahoitusvälineellä ei ole suoraa välitöntä vaikutusta Suomen kansalliseen pelastustoiminnan tai sen valmiuden ja rakenteiden rahoitukseen, ellei Suomi itse aktiivisesti osallistu päätösehdotuksen mukaisiin rahoituskelpoihin toimiin.

Ehdotuksen rahoituskelpoisia toimia ovat pelastuspalvelua yleisesti edistävät tutkimukset, selvitykset, projektit ja kehitysohjelmat, koulutus laajemmin kuin vain operatiivisiin tehtäviin liittyen, asiantuntijavaihto jne. Edellä mainitun lisäksi tukikelpoisiksi toimiksi luetaan suuronnettomuuksiin liittyvät ennaltaehkäisy-, valmius- ja avustustoimet sekä avustustoimiin liittyvät kuljetukset. Jos Suomi ei ole varautunut rahoittamaan em. kansainvälisen pelastustoimen avunannon kansallista osuutta budjetissaan, se ei myöskään voi käyttää hyödykseen luvun V tukikelpoista rahoitustukea.

6 Kansallinen käsittely

Valmistelu on tehty sisäasiainministeriössä, EU 7 jaostossa ja EU budjettijaostossa.

7 Valtioneuvoston kanta

Valtioneuvosto pitää komission ehdotusta uudeksi päätökseksi unionin pelastuspalvelumekanismista hyvänä lähtökohtana tuleville neuvotteluille ja kannattaa nykyisten kahden neuvoston päätöksen yhdistämistä yhdeksi unionipäätökseksi.

Valtioneuvosto tukee EU:n katastrofivalmiuksien kokonaisvaltaista kehittämistä. Unionin on kyettävä vastaamaan kaikenlaisiin luonnonkatastrofeihin ja ihmisen aiheuttamiin katastrofeihin unionissa ja sen ulkopuolella tehokkaasti ja koordinoitusti kaikkia tarvittavia välineitä hyödyntäen. Joulukuun 2010 neuvoston päätelmien mukaisesti komission ehdotus tulee nähdä osana laajempia pyrkimyksiä vahvistaa EU:n katastrofivalmiuksia, mukaan lukien tuleva EUH:n ja komission yhteisesitys yhteisvastuulausek-

keen soveltamisesta sekä mahdolliset tukitoimet yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan puitteissa. Tarvittavat EU-tason koordinaatiojärjestelyt on varmistettava huomioiden komission, EU:n ulko- ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan ja EU:n ulkosuhdehallinnon roolit ja vastuut sektorilla.

Komission tiedonannon mukaan unionin pelastuspalvelutoimilla on kolme merkittävää haastetta, joihin ehdotuksella pyritään vastaamaan. Nämä haasteet ovat suurten hätätilojen yleistyminen ja niiden vakavuuden ja monimutkaisuuden lisääntyminen, nykyisen taloustilanteen aiheuttamat rahoitusrajoitukset ja nykyisten kahden päätöksen sisältämät rajoitukset, jotka vaikuttavat katastrofiavun tehokkuuteen, vaikuttavuuteen ja johdonmukaisuuteen.

Uudessa ehdotuksessa on useita asioita, jotka tulee tarkemmin selvittää ennen valtioneuvoston lopullisen kannan muodostamista.

Säädösehdotus on annettu unionisopimuksen 196 artiklan nojalla. Jatkossa tulee selvittää onko säädöspäätös riittävän kattava ja onko uudessa ehdotuksessa asioita, joista ei voi tai ei ole tarkoituksenmukaista säätää artiklan 196 nojalla.

Yhteisvastuulausekeartiklan 222 ja pelastuspalveluartiklan 196 käyttöä suuronnettomuuksissa ja terrori-iskuissa tulee selvittää samalla kun selvitetään ja valmistellaan yhteisvastuulausekkeen täytäntöönpanoa ja soveltamista koskevia sääntöjä. Sama selvitystyö tulee tehdä myös mm. humanitaarisen avun, terveydenhuollon, sotilasvoimavarojen ja konsulitoiminnan osuudesta pelastuspalvelun avunannossa.

Valtioneuvoston näkemyksen mukaan ehdotuksen tulee kattaa nykyisin voimassa olevien päätösten mukainen laaja-alainen pelastuspalveluyhteistyö ja sen rahoitus kuten esimerkiksi yleinen jäsenmaiden välinen pelastuspalveluyhteistyö kaikkine toimintamuotoineen sisältäen tutkimukset, projektit, ohjelmat, tiedonvaihto, verkostojen kehittäminen, koulutus ym. Esitetystä muodostaan päätösehdotus keskittyy yksinomaan suuronnettomuuksiin varautumiseen ja niihin liittyviin toimiin kuten avunantoon.

Valtioneuvosto pitää hyvänä sitä, että ennaltaehkäisy on uudessa päätösehdotuksessa omana lukunaan.

Valtioneuvosto ei kuitenkaan voi kannattaa ehdotuksen ennaltaehkäisyä koskevia kohtia esitetyssä muodossa. Riskienhallintasuunnitelmista säättäminen ei valtioneuvoston näkemyksen mukaan kuulu päätöksen toimivaltaan. Riskienhallintasuunnitelmat, niiden sisällöstä päättäminen ja suunnitelmista tiedottaminen on kansallista jäsenmaiden toimivaltaa. Myöskään suunnitelmien lähettäminen ja alistaminen komission toimenpiteille eivät valtioneuvoston näkemyksen mukaan ole unionisopimuksen mukaisia. Esitetyt menettelyt voidaan lukea unionisäännösten harmonisoinniksi ja puuttumiseksi kansallisiin pelastuspalvelurakenteisiin.

Toisaalta valtioneuvoston näkemyksen mukaan ennaltaehkäisyä on käsitelty kapea-alaisesti keskittymällä vain riskien arviointiin ja hallintaan. Tältä osin luvun soveltamisalaa tulisi laajentaa sitomatta ennaltaehkäisytöimiä pelkästään suuronnettomuuksiin ja niiden riskinarviointeihin ja -hallintaan.

Valtioneuvosto voi tukea luvussa 3 valmiuden kehittämiseksi ehdotettuja toimia, joilla ollaan luomassa eurooppalaisia hätäapuvalmiuksia. Komission ja jäsenmaiden vastuita ja velvollisuuksia avunannon suunnittelussa ja voimavarojen kehittämisessä on uudistettu ja muutettu perustumaan vapaaehtoisuuteen ja parempaan etukäteissuunnitteluun. Päätöksessä ehdotetaan eurooppalaisten hätäapuvalmiuksien luomista jäsenmaiden ennakoon sitomien avustusvalmiuksien vapaaehtoisen reservien muodossa. Valtioneuvosto suhtautuu myönteisesti vapaaehtoisuuteen perustuvaan eurooppalaiseen hätäapuvalmiuteen. Lisäksi ehdotus sisältää mahdollisuuden sijoittaa näitä ja muita valmiuksia ennakoivasti unionin sisällä oleviin logistiisiin keskuksiin.

Valtioneuvosto suhtautuu kuitenkin varauksellisesti siihen, että komissio voisi rahoittaa joko osin tai kokonaan näiden hätäapuvalmiuksien rakentamista ja ennakkosijoittamista. Jos komissio aikoo rahoittaa 11 ja 12 artiklan mukaisia jäsenmaiden eurooppalaisia hätäapuvalmiuksia, rahoitus tulisi soveltuvin osin laajentaa kattamaan myös muut luvussa 3 määritellyt jäsenmaiden avustustoimiin tar-

joamat valmiustoimet. Pelastustoimen henkilöstön kansainvälisissä operaatioissa saama kokemus ja kalustovalmiuden kehittäminen EU:n mahdollisella tuella voisivat parantaa merkittävästi myös kotimaan valmiuksia erilaisissa luonnon- tai suuronnettomuustilanteissa ja tukee varautumista kansainvälisen pelastuspalveluavun vastaanottamiseen tarvittaessa.

Valtioneuvosto kannattaa avunannon päätöksenteon yksinkertaistamista ja yhtenäistämistä siten kuin ehdotuksessa ehdotetaan samalla pitäen tärkeänä ja välttämättömänä, että jäsenmaiden osallistuminen päätöksentekoon taataan nykyisellä tasolla.

Ehdotuksessa painotetaan etukäteissuunnittelun tärkeyttä ja siirtymistä reaktiivisesta ad hoc -toiminnasta paremmin suunniteltuun ja varmempaan valmiuteen. Tästä syystä siinä tulisi paremmin huomioida avustustoimien alueellinen (avustusetäisyydet) ja laadullinen ensisijaisuus. Ehdotuksessa ei myöskään mainita avustuskohteen lähellä olevien henkilö- ja materiaaliresurssien käyttömahdollisuutta ja niiden käytön tukemista.

Valtioneuvosto ottaa kantaa pelastuspalvelun rahoitukseen osana rahoituskehityksen kokonaisuutta. Valtioneuvosto pitää tärkeänä, että rahoitussäännöksiä koskevan luvun määräykset yleisten ja yksilöityjen tukikelpoisten toimien osalta on riittävin osin sisällytetty päätösehdotuksen ennaltaehkäisyä, valmiutta ja avustustoimia koskeviin lukuihin. Valtioneuvosto suhtautuu kuitenkin varauksellisesti esityksiin siitä, miten suurella osuudella unioni rahoittaa jäsenmaiden valmiuksien rakentamista. Valtioneuvosto suhtautuu varauksellisesti EU:n rahoitusosuuden kasvattamiseen. Valtioneuvosto katsoo, että riittävä kansallinen rahoitusosuus on tärkeä jäsenvaltioiden omistajuuden varmistamiseksi.

Valtioneuvosto tarkentaa neuvottelujen edettyä pidemmälle kantansa ehdotuksessa esitettyihin asioihin ja unionin hätäapuvalmiuksia koskeviin rahoitusosuuksiin.

Valtioneuvosto pitää ongelmallisena sitä, että pelastuspalvelu-käsite ja siihen liittyvät termit, kuten ennaltaehkäisy ja valmius, tulkitaan hyvin eri lailla eri jäsenmaissa ja komissiossa. Tämä eroavuus tulkinnoissa hankaloittaa yhteistyötä ja säädösten tulkintaa.

Jäsenmaiden ja komission lähestymistapojen eroavuudet tulisikin kartoittaa ja selkiyttää ehdotuksen jatkotyöstämistä varten.